

“Een koe is een koe en een peird is een peird” en daar zullen we na het afgelopen weekend nooit meer aan twifelen.

Oudenburg was de bestemming. Het klein stadje in de schaduw van Oostende wordt vaak op de E40 voorbij gezoefd zonder er halt te houden. Tenonrechte, zo hebben we geleerd, want het heeft naast zijn charmante uitstraling veel interessante weetjes te bieden en kan bovendien bogen op een rijke geschiedenis.

We waren wat aan de late kant en arriveerden op de parking naast de abdijhoeve uit 1671 toen de meeste deelnemers al gezellig zaten bij te praten na de lange winterstop. Iedereen genoot van de prille, warme lentesonnestralen. Helaas koelt het deze tijd van het jaar in de late namiddag nog snel af en dat deed iedereen zich terug trekken in de motorhome.

De ochtend daarop, om 9u15, was er briefing onder opnieuw een zonnige hemel. De voormiddagactiviteit bestond uit een fietstochtje naar de Hoge Dijken, een natuurgebied van circa 52 ha met een grote waterplas die zijn oorsprong eeuwen geleden vond, toen hier nog sprak was van een duinengordel. In de jaren 70 werd de put vergroot voor de zandwinning bij de aanleg van de autostrade en in 1986 werd het definitief een natuurgebied waar je in stilte van de natuur kunt genieten, hengelen en de overwinterende watervogels spotten.

De wandeling rond de put was tevens een zoektocht. In drie uitkijkposten hingen vragen op te lossen en aan de vierde uitkijkpost werden we vergast op een “kuberdongske”. Voor de meesten was het logo van Fjällräven het groot struikelblok bij het oplossen van de vragen maar ondergetekende verwarde ook het logo van het WWF met dat van Pairi Daiza. Toegegeven, ze hebben allebij iets met panda's.

In de namiddag was het vrij fietsen. Niet moeilijk met al die knooppuntroutes in de regio. Zowat iedereen koos een andere windrichting. Wij zetten koers naar het noorden om via de spuikom en Oostende-Oosteroever het strand te bereiken. Net toen we dachten dat we de enigen waren van de groep aan de kust kwamen Rudy en Ann ons langs het strand in tegenovergestelde richting met de fiets voorbijgezoefd. Tenminste, we dachten dat zij het waren want toen we omkeken lieten ze een grote stofwolk achter zich.

Om 16u30 hadden we afspraak bij het Oldtimer Motoren Museum bij het Bikers Hotel en eet- en praatcafé Groenedijk. Deze privécollectie van Johan Schaevebeke biedt een zeer uitgebreide verzameling zeldzame, oude motoren. Wie heeft er ooit bij stilgestaan dat ons landje meer dan 200 merken telde? Veel exemplaren uit het interbellum en ver daarvoor staan er te pronken net als de begeesterde eigenaar die ons overstelpte met weetjes over zijn schatten. Na de rondleiding was er BBQ waarbij iedereen zijn eigen stukjes vlees kon bakken. Groentjes vonden we binnen in buffetvorm en wanneer een jong koppeltje het melkflesje voor de baby wil opwarmen is er keuze uit wel 15 microgolftoestellen. Er is dan ook werkelijk aan alles gedacht.

De volgende ochtend bezorgde de warme bakker ons in een druilerige regen oververse pistolets en boterkoeken. (Een welgemeende dikke merci aan het bestuur die zich geen moeite ontzegt om deze mooie traditie in ere te houden (NVDR)). Gelukkig klaarde de lucht snel op en tijdens de briefing konden we terug de eerste zonnestralen voelen. Een korte wandeling bracht ons naar het Romeins Archeologisch Museum achter het hoofdgebouw van de voormalige abdij. Dit hoofdgebouw is naast de hoeve het enige wat nog overblijft van deze St.-Pietersabdij die gesticht werd in de vroege middeleeuwen door de H. Arnoldus en die tijdens de Franse overheersing grotendeels werd vernield. Waar ooit de breviergang met de binnentuin moet zijn geweest, heeft men met groenaanplanting de contouren proberen aan te geven.

Van de rijke Romeinse geschiedenis is bovengronds niets meer te bespeuren maar ondergronds echter, des te meer. Uit opgravingen is gebleken dat waar nu de kerk staat, ooit een Romeinse militaire nederzetting zich moet hebben bevonden die plaats bood aan naar schatting 700 soldaten. Ook deze contouren heeft men in het straatbeeld met betegeling proberen weer te geven. Jaarlijks

vinden ondermeer in de Kerstperiode en rond Pinksteren evenementen plaats waarbij deze Romeinse tijd word herdacht.

Het einde van deze rondleiding in dit museum, wat in zijn genre van grote betekenis is, bracht ons ook aan het einde van weekend. Een opnieuw meer dan geslaagd weekend en dat is een waarheid als een koe (en dat is geen peird).

Danny Acke.